

Іменослов (Пашника)

Добавил: Медведъ
03.08.11 22:56

Свитовит Пашник

Іменослов

Год издания: 2012

Страна: Украина

Автор: С.Д. Пашник

Жанр: История

Издательство: Руське Православне Коло

Язык: Украинский

Если Вы плохо понимаете украинский язык:

1. [Яндекс.Перевод](#)
2. [Переводчик Google](#)

Медведъ

Описание:

Кожне ім'я, яке дається людині, має велику духовну силу. Раз отримавши його, ми проносимо ім'я через усе життя. Тому підбір імені – надзвичайно відповідальна справа. Його значення дає певний код характерові людини. Називати дитину обов'язково треба рідним іменем, адже найбільшу силу ім'я має тоді, коли поєднується зі своїм Родом, з рідною Духовністю. Іменослов вміщує ті імена, походження яких можна пояснити за допомогою рідної мови. При доборі імені враховувалась його милозвучність і можливість вживання в сучасних умовах.

Формат: [DOCX](#)

Качество: Хорошее

Количество страниц: 68

Размер: 1.5 MB

Скачать: {gcontent} Slav-imena.info {/gcontent}

Альтернативная ссылка: Svit.in.ua

Онлайн: ...на странице 2 (в сокращённом варианте) »

ІМЕНОСЛОВ

Волхв Світовит Пашник

ЧОЛОВІЧІ ІМЕНА

А

АНДРІЙ, АНДРІАН – мужній, сильний, запліднюючий; присвячений Андрі-змієборцю.
Свято – 30 листопада. Див. **Ондрій.**

АРТЕМ – світло темряви - Місяць.

АРТУР – див. **Яртур.**

АРДАГАСТ – див. **Гордогост.** Ардагаст – за Феофаном, слов'янський вождь, що брав участь у боротьбі з візантійцями (593 р.).

Б

БАЖАН – бажаний, жаданий.

БАРВИН, БАРНИМ – ошатний, гарний.

БАЯН – оповідач (баяти - оповідати).

БЕРИМИР – який бере (завойовує) мир.

БЕРИСЛАВ – який бере славу.

БІЛОВИД – білий з виду, видний.

БІЛОВОЛОД, БІЛОВОД – який має священну владу (білий - священний колір).

Біловолод Просович - посланець, який розповів вел. князю Святославу Всеволодовичу

про поразку князя Ігоря Святославовича від половців в 1185 р.

БІЛОГЛАВ – який має білу голову (волосся).

БІЛОЛЮБ – який любить біле, гарне, чисте.

БІЛОГОР – біла (священна) гора.

БІЛОГОСТ – священний гість.

БІЛОДАН – який дає святість; даний святістю.

БІЛОЗІР – біла (священна) зірка, світлоокій, білий сокіл.

БІЛОМИР – білий (священний) мир; який освячує мир (людей).

БІЛОСЛАВ – який прославляє святість.

БІЛОТУР – біла (священна) сила (Тур - Бог сили).

БІЛОЯР – священний силою, мужністю. Ім'я князя, який кріпив град Сурож, згад. у ВК,4в також згадується рід Білоярів у ВК,9б.

БІЛУН, БІЛЯН – білий.

БЛАГ, БЛАГЕН, БЛАГИНЯ, БЛАЖЕН – похідне від благо - добро; який живе на благо. Благиня - воев. угорський Андрія II, згад. 6710 (1202) р. в ЛР.

БЛАГОВИД – гарний на вигляд, благовидний (можливо від "вит" (життя) - благе життя).

БЛАГОВІР – який несе благу віру; вірний Богу.

БЛАГОВІСТ – блага вість; який несе благу вість.

БЛАГОДАР – благий дар; який дарує благо.

БЛАГОДАТ – благодатний; який дає благо.

БЛАГОЛЮБ – який любить благо (добро).

БЛАГОМИЛ – благий, милий.

БЛАГОМИР, БЛАЖИМИР – добрий до миру (світу). Отець Благомир одержав від Сварожича повчання, що створене Квасуром, слід називати Суринією (ВК,22).

БЛАГОРОД – який має добрий рід, благородний.

БЛАГОСЛАВ, БЛАЖИСЛАВ – благовісник, благословенний; який славить благо.

БЛАГОЯР – яра благодать, добре родючий.

БОГДАН – даний Богом. Слов'янське ім'я гетьмана Хмельницького.

БОГОВИД – який знає Бога.

БОГОВИТ – який має Боже життя.

БОГОВІР – який несе віру в Бога.

БОГОВІСТ – який несе Божу вість.

БОГОВЛАД – який знаходиться під Божою владою.

БОГОДАР – дарований Богом.

БОГОЛАД – ладний Богові.

БОГОЛЮБ – який любить Бога, любимий Богом, набожний.

БОГОРАД, БОГУРАД – радий Богові.

БОГОРОД – Богом народжений, нащадок Божественного роду.

БОГОСВЯТ – присвячений Богові.

БОГУМИЛ, БОГОМИЛ – Богові милий. Жрець Богомил Соловей був захисником Рідної Віри в Новгороді у 990 р.

БОГУМИР, БОГОМИР – який живе в мирі з Богом. Богумир один з прабатьків слов'ян за ВК,9а,10,22.

БОГУН – божий.

БОГУРАД – радий Богу; радість Божа.

БОГУСЛАВ, БОГУШ – який славить Бога. Богуслав I - кн. західнопоморський.
БОГУХВАЛ – який хвалить Бога. Познаньський єпископ Богухвал (пом. 1253 р.) написав польські хроніки до 1252 р.

БОЄСЛАВ – славний в бою.

БОЖ, БОЖАН, БОЖЕН – Божий.

БОЖЕДАН – даний Богом.

БОЖЕДАР, БОЖИДАР – Божий дар. Сербський видавець Божидар Вукович жив у Венеції в XV ст.

БОЖЕМИЛ – Богові милий.

БОЖЕМИР, БОЖИМИР – Божий мир.

БОЖЕСЛАВ, БОЖИСЛАВ – який прославляє Бога.

БОЛЕСЛАВ – більше слави, славніший. Болеслав II, князь Чехії (967-999), Болеслав Хоробрий, польський князь (992-1025).

БОРЕВЕН – переможець у боротьбі. Боровен - князь, який перемиг еланів на морському узбережжі (ВК,18д).

БОРЕВЛАН – оборонець земель. Ім'я правнука князя Боровена (ВК,18б).

БОРЕЙ – назва вітру: швидкий, сильний, який поборює. Вітер Борея згадується у ВК,5б.

БОРИМИР, БОРОМИР – борець за мир; який поборює мир.

БОРИМИСЛ – борець мислі; мудрець.

БОРИПОЛК – який поборов полк (військо).

БОРИС, БОРИСЛАВ, БОРУСЛАВ – який бореться за славу; славний борнею. Слов'янський князь Боруслав згад. у ВК,25; Борис I (п. 907 р.) - князь Болгарії (852-889). Бориса і Гліба начебто убив Святополк-Петро Окаянний (історичні сини Володимира I). Ймовірно, це міфологічні персонажі: два змія-охоронця (роги Велеса), яких побиває Перун-Святополк.

БОЯН – боєць. Віщій Боян – співець, який згадується в "Слові";

БРАВЛИН, БРАВЕЛЕН – бравий, хоробрий. Імена князів згад. у літописах та ВК.

БРАЗД – походить від старослов'янського "бразна"; - борозна.

БРАТИМИР – який бере (встановлює) мир.

БРАТИСЛАВ, БРАТОСЛАВ – який бере славу.

БРАНИБОР – переможець битви (брані).

БРАНИЛЮБ – любитель брані (битви).

БРАНИМИР, БРАНИМ, БРОНИМИР – який боронить мир.

БРАНИПОЛК – боєць.

БРАНИРАД – який радий брані (битві).

БРАНИСЛАВ, БРОНИСЛАВ – який в борні славний.

БРАТИМИР – який бере (завойовує) мир.

БРАТИСЛАВ – який бере славу. Чеський князь XI ст.

БРЯЧИСЛАВ – який дзвенить славою. Кн. ростовський Брячислав разом з Рюриком придушував повстання Вадима в Новгороді в 864 р.; Брячислав – син Святополка, нар. в 6612 (1104) р.

БУДИВИД(Т) – пробуджуючий воїнів (витязів) або пробуджуючий життя (віта – життя), що тотожно Сонцю, що пробуджується. Будивид – в. кн. литовський, згад. 6797 (1289) р. в ЛР.

БУДИМИЛ – який будить милість.

БУДИМИР – який будить мир (світ).

БУДИСЛАВ – який будить славу.

БУЙМИР – буйний мир.

БУЙТУР – буйна сила.

БУРИВОЙ – поборюючий воїн, буревій. Буривой – батько Гостомисла, новгородського кн.

БУРЕВИСТ – бурний вістун.

В

ВАДИМ – скорочення від Вадимир. Це ім'я ще пояснюють як той, що має ваду, і в цьому воно тотожне Богу Водину (Одину), який був однооком. Вадим Хоробрий підняв повстання в Новгороді проти Рюрика (ПВЛ, 864 р.).

ВАДИМИР* – який веде мир (людей), провідник громади.

ВАРТИСЛАВ – славний вартовий (охоронець). Вартислав – західно-поморський князь (сер. XII ст.).

ВАСИЛЬ, ВАСИЛЬКО, ВАСЯ* – селянин (весь - село), намісник, цар над людьми; Василь - прояв Бога Місяця, який уособлює прошарок селян і на людиноподібних стелах позначає черево.

ВАТРОСЛАВ – який славить ватру (вогонь).

ВЕДАН, ВІДАН – який знає, відає.

ВЕДИСЛАВ – який славно веде; славить веди (знання).

ВЕДОМИР – який відає про мир.

ВЕЛЕБОР, ВЕЛИБОР – великий борець, який перемагає.

ВЕЛЕГОР, ВЕЛИГОР – велика гора, дуже високий.

ВЕЛЕГОСТ, ВЕЛИГОСТ – багатий гість.

ВЕЛЕЗАР, ВЕЛИЗАР – який сильно (вельми) осяює.

ВЕЛЕМИР, ВЕЛИМИР – дуже мирний, який "повеліває" миром.

ВЕЛЕМИСЛ – який сильно мислить.

ВЕЛЕМУДР, ВЕЛИМУДР – дуже мудрий.

ВЕЛЕСЛАВ, ВЕЛИСЛАВ – дуже славний.

ВЕЛЕТ, ВОЛОТ – величний.

ВЕНДЕСЛАВ – уславлений венед, який славить венедів. Князь Вендеслав помстився готам за розіп'ятих ними князя Буса і сімдесят руських старійшин (ВК,32).

ВЕНЦЕСЛАВ, ВІНЦЕСЛАВ – увінчаний славою. Русий князь Венцеслав Світольдович згадується в ІР. Ім'я імператора Римсько-Германської імперії (1378-1400).

ВЕРЕН – вірний. Князь Верен з Великограддя правив у Києві після Славера (Лебедяна), Київського сина двадцять літ (ВК,36б).

ВЕРНИСЛАВ, ВЕРИСЛАВ – який повертає славу.

ВЕРХОСЛАВ – який має високу славу.

ВЕСЕЛАН, ВЕСЕЛИН – який веселить.

ВЕСЛАВ, ВІСЛАВ – дуже славний.

ВЕСТИСЛАВ – який вістить про славу.

ВИДИМИР – який знає, бачить (видить) мир.

ВИТ, ВИТАН – який несе життя, який вітає.

ВИТОМИЛ – вітає милість, володіє милістю.

ВИТОМИР – привітний з людьми (миром); який вітає мир, який живе в мирі. Вітомир -

бояр. угорський Андрія II, згад. 6710 (1202) р. в ЛР.

ВИТОМИСЛ – володіє мислями.

ВИТОСЛАВ – славний своєю привітністю, привітний; славить життя.

ВИШЕБОР – славний борець.

ВИШЕВИТ – який високо вітає, добре живе.

ВИШЕГОР – найвищий.

ВИШЕЗАР, ВИШЕЗОР – народжений під високими зорями.

ВИШЕМИЛ – наймиліший.

ВИШЕМИР – найвищий.

ВИШЕМИСЛ – найрозумніший.

ВИШЕН – вищий; присвячений Всевишньому Богу.

ВИШЕСЛАВ – вищий славою. Син князя Володимира I.

ВІКТОР, ВІХТОР – віхи (віки) торуючий, образ Сонця-переможця, що долає дві віхи через бій на сході (березень) і заході (вересень).

ВІРОДАН – який дає віру.

ВІРОДАР – який дарує віру.

ВІРОСЛАВ – вірою славний.

ВІСТ, ВІСТУН, ВІСТАН – який несе вісті.

ВІТОВ(И)Т* – скорочене від **Світовит**. Вітовт - Великий князь Литовський Руський та Жемантійський (1392-1430).

ВЛАД, ВЛАДАН – який володіє (має здатність повелівати).

ВЛАДИСЛАВ, ВОЛОДИСЛАВ – який володіє славою, славний володар. Владислав – хорватський князь (821-835).

ВЛАС – присвячений Богу Велесу; див. **Власлав**.

ВЛАСЛАВ – який володіє славою.

ВЛАСТ – володар.

ВЛАСТИБОР – борець за владу.

ВЛАСТИМИЛ – владою милий.

ВЛАСТИМИР – який маю владу над миром.

ВЛАСТИСЛАВ – який славить владу; славний володар.

ВОВК – присвячений вовкові – священній тварині.

ВОГНЕДАР – який дарує вогонь; подарований вогнем.

ВОГНЕДАН – вогнем даний.

ВОГНЕМИР – вогонь для миру (людей).

ВОГНЕСЛАВ – який славить вогонь.

ВОЄБОР – воїн-борець, який поборює воїнів. Торк Воебор Негелевич з раті Мстислава, згад. в 1160 р.

ВОЄСЛАВ – який завойовує славу; славний воїн.

ВОЛЕЛЮБ – який любить волю.

ВОЛЕМИР, ВОЛИМИР – який прагне до миру; повелитель.

ВОЛЕСЛАВ – який славить волю.

ВОЛИБОР – який поборює волю.

ВОЛОДАР – власник; якому подарована влада. Володар Ростиславович, п. 1124 р., кн. тмутороканський, кн. перемишльський.

ВОЛОДИМИР, ВЛАДИМИР – володар світу (громади); владою великий. Володимир I - київський князь.

ВОЛЬГА, ВОЛЕГ – від воля. Див. **Олег**.
ВОРОТИМИР, ВРАТИМИР – який вертає мир.
ВОРОТИСЛАВ, ВРАТИСЛАВ – який вертає славу.
ВСЕБОР – який все поборює.
ВСЕВЕД – який все відає.
ВСЕВИД – який все бачить.
ВСЕВЛАД – який має безмежну владу.
ВСЕВОЛОД – володар всього; всесильний. Всеволод Володимирович – кн. володимирський, п. 6503 (995) р.
ВСЕЛЮБ – усіма любий.
ВСЕЛЮД – вселюдяний.
ВСЕМИЛ – всім милий.
ВСЕМИР – всім мирний, всеохоплюючий.
ВСЕМИСЛ – всемислячий.
ВСЕПРАВ – всеправдивий.
ВСЕРАД – якому завжди радісно.
ВСЕСВІТ – означення простору – Всесвіту.
ВСЕСЛАВ – найбільш славний; який все прославляє. Всеслав Ізяславич, уд. кн. полоцький, п. 6611 (1103) р.
ВЯЧЕМИР – дуже мирний.
ВЯЧЕМИСЛ – дуже розумний.
ВЯЧЕСЛАВ – дуже славний. Ім'я кількох князів і бояр Русі.

Г

ГАВРИЛО – який говорить, провісник. Гаврило - бояр. дорогобузький, згад. під 6667 (1159) р. в КЛ. Близька до цього імені назва священної карпатської гори - Говерли.
ГАРАЗД – здібний, ладний, кмітливий. Гаразд Борутович, син князя Каринтії (Хорватії), середина VIII ст.
ГІЛЬКО* – див. Ілля.
ГЛІБ – глиба, глибина, хліб. Гліба і Бориса начебто убив Святополк-Петро Окаянний (історичні сини Володимира I). Ймовірно, це міфологічні персонажі: два змія-охоронця (роги Велеса), яких побиває Перун-Святополк.
ГНАТ* – тліючий вогник; новонароджений, гонець.
ГОДИМИР – народжений в мирну годину; який годить людям.
ГОДИН – гідний, славний.
ГОДИСЛАВ, ГОДОСЛАВ, ГОСЛАВ – який славить добрий час; народжений у славну годину. Годослав – князь бодричів, княжив в Старограді на початку IX ст.; мав трьох синів: Рюрика, Сивара і Трувора.
ГОРДАН, ГОРДИН – гордий.
ГОРДИСЛАВ, ГОРДОСЛАВ – який гордиться славою.
ГОРДІЙ – гордий.
ГОРДОГОСТ – гордий гість, гордий гостям. Див. **Ардагаст**.
ГОРДОМИСЛ – гордий думками.
ГОРИМИСЛ – який має високі думки; який горить думками.
ГОРИСВІТ – який сяє на весь світ.

ГОРИСЛАВ – який горить (сяє) славою, той, що має високу славу. Слов'янський князь Горислав згад. у ВК,25.

ГОСТИМИР – мирний гостям.

ГОСТИРАД – який радий гостям.

ГОСТОМИСЛ – який думає (дбає) про гостей. Ім'я новгородського князя, діда Рюрика.

ГРАДИМИР – який «огороджує» (зберігає, охороняє) мир.

ГРАДИСЛАВ – який охороняє славу (загороджує).

ГРАДОБОР – який поборює гради.

ГРАДОМИЛ – милий граду.

ГРАНИСЛАВ – від «грань» (розжарене вугілля) - палаюча слава.

ГРЕМИСЛАВ – який гримить славою.

ГРОМВАЛ – який грім валить, зносить. Руський полковник Громвал згад. в ІР під 1320 р.

ГУДИМИР – який «гуде для миру»; відомий миру (людям).

ГУДИСЛАВ – відомий славою.

Д

ДАВИД* – який дає життя (давати); силач (від давити). Це скорочений варіант імені західнослов'янського Бога Сонця Свентовита, який згад. у ВК. Князі з іменем Давид згадуються у ЛР.

ДАЛЕБОР, ДАЛІБОР – сильний.

ДАЛЕВИД – передбачливий.

ДАЛЕМИЛ, ДАЛИМИЛ – дуже милий. Далимил Мезиржицький – укладач „Чеської хроніки” XIV ст.

ДАЛЕМИР – дуже мирний.

ДАЛЕМИСЛ – дуже мудрий.

ДАЛЕСЛАВ – далеко прославлений.

ДАМИР – який дає мир.

ДАН, ДАНИЛО – даний; присвячений Богині Води Дані або Бога, що проливає воду. Данило Романович (1201-1264) - кн. галицько-волинський.

ДАНИСЛАВ – Даний славою. Див. **Денис**.

ДАНТУР – який дає силу.

ДАР – дарованийий.

ДАРИСЛАВ – який дарить славу.

ДАРОМИР – який дарує мир; подарованийий для людей (миру).

ДЕМ'ЯН, ДЕМКО – домовий. За легендою Козьма і Дем'ян – два коваля, що подолали Змія, і проорали ним Змієві Вали. Міфологічно мають символізувати дві протилежності – верх (космос) і низ (демон). Свято Кузьми і Дем'яна (як носа і корми човна-місяця) - 1 липня і 1 листопада. Дем'ян - бояр. галицький, тисяцький Данила Романовича.

ДЕНИС, ДЕНИСЛАВ – денний; від Денниці - Богині ранкової зорі. Можна припустити,

що ім'я славить Бога, що проливає воду, у інших народів близькими є імена Богів: Діоніс, Адоніс, Одін, Адонай, які ще позначають "чоловічу силу". Близька до імені назва річки Донець. Див.

Данислав.

ДЕРЖИКРАЙ – який володарює (держить) країною. Галицький боярин Держикрай Владиславович брав участь в битві на р.Калка в 1223 р.

ДЕРЖИСЛАВ – який держить славу, володар слави. Держислав - вельможа польський, посол Лешка Білого, згад. 6729 (1221) р.

ДЗВЕНИМИР – який широко відомий в мирі (світі).

ДЗВЕНИСЛАВ – який дзвенить славою (широко відомий своєю славою).

ДИВОЗОР – небесний; народжений на світанку (диво - вранішнє світло, світанкова зоря).

ДІЯН – дійовий.

ДМИТРО* – присвячений мудрому осінньому Сонцю Миру (Митрі). Дмитро Хоробрий - бояр. київський, воєвода Мстислава Ізяславовича, згад 6679 (1171) р. в ЛР.

ДОБРИНЯ, ДОБРЯН – добрий. Добриня – билинний герой, який уособлює Сонце.

ДОБРИВОД – добре водить.

ДОБРИСВІТ – який несе добрий світ,

ДОБРИТ – добрий.

ДОБРОВИД – який має добрий вид.

ДОБРОВИТ – який несе добро.

ДОБРОВІСТ – який несе добру вість.

ДОБРОВЛАД – який має добру владу.

ДОБРОГОСТ – добрий для гостей; добрий гість. Доброгост (? - 1208) - боярин володим.-волинський, червенський.

ДОБРОДАН – дає добро.

ДОБРОЛИК – який має добрий лик.

ДОБРОЛЮБ – який любить добро.

ДОБРОМИЛ – добрий і милий.

ДОБРОМИР – добрий до миру (людей).

ДОБРОМИСЛ – добрий думками.

ДОБРОСЛАВ – про кого йде добра слава; славний добротою. Бояр. галицький Доброслав згадується в ГВЛ під 6742 р.

ДОБРОТВІР – який творить добро.

ДОМИСЛАВ, ДОМОСЛАВ – який славить дім. Домислав - перший король Хорватії (з 925 р.).

ДОМОРАД, ДОМРАД – який приносить радість в дім.

ДОРОГОЛЮБ, ДРАГОЛЮБ – дорогий і любий.

ДОРОГОМИЛ, ДРАГОМИЛ – дорогий і милий. Дорогомил - батько князя Івана, який брав участь в звільненні Пскова від Німців в 1299 р.

ДОРОГОМИР, ДРАГОМИР – дорогий миру.

ДОРОГОМИСЛ, ДРАГОМИСЛ – розумний.

ДОРОГОСЛОВ, ДРАГОСЛАВ, ДРОГОСЛАВ – дорога слава; який дорожить славою.

ДОРОШ – дорогий.

ДРАГОВИТ – який дорожить життям. Князь велетів (789 р.)

ДРЕВАН – нащадок роду деревлян.

ДРЕВОСЛАВ – який славить дерева або рід деревлян.

ДРУЖЕЛЮБ – дружній, люблячий.

ДУЖЕСЛАВ – дуже славний; славний силою (дужий).

ДУНАЙ – присвячений річці Дунай. Бояр. володим.-волинський Дунай згад. в ГВЛ під 6789 р.

Є

ЄГОР – див. Ігор.

Ж

ЖАДАН – бажаний (від жадати - хотіти).

ЖДАН – очікуваний (від ждати - чекати).

ЖДИМИР – який чекає мир; на кого чекає мир.

ЖДИСЛАВ – який чекає славу; на кого чекає слава.

ЖИВОДАР – який дарує життя.

ЖИВОРОД – людина живучого роду.

ЖИВОСИЛ – живуча сила.

ЖИВОСЛАВ – який славить життя.

ЖИЗНОМИР – мирний у житті. Жизномір згад. у новгородській грамоті поч. XII ст.

ЖИТОМИР – живе для миру.

ЖИТОСЛАВ – живе для слави, який славить життя.

ЖИТТЄЛЮБ – який любить життя.

З

ЗБЕРИСЛАВ – який збирає славу.

ЗБИСЛАВ – дуже славний. Збислав Станіславович, боярин бузький (галицький?), згад. у ЛР під 6717 (1209) р.

ЗБОРИСЛАВ – який зборює (виборює) славу.

ЗВЕНИГОР – дуже дзвінкий.

ЗВЕНИСЛАВ – дзвінкий славою.

ЗВОНИМИР – дзвінкий (відомий) на весь мир (світ).

ЗДРАВМИР – здоровий і мирний; який здравить мир.

ЗДРАВΟΣЛАВ – здоровий і славний.

ЗЕЛОМИСЛ – який багато мислить.

ЗЕМИСЛАВ – який славить землю, сім'ю.

ЗЕМОВИТ – господар (віт) зими або сім'ї; можливо, зимове втілення сонця. Ім'я князя Польського, князя Черського і Мазовецького.

ЗЕМОМИЛ – милий для землі, сім'ї.

ЗЕМОМИСЛ – який мислить (дбає) про землю, сім'ю. Ім'я батька польського князя Мечеслава I.

ЗЛАТ, ЗЛАТАН, ЗЛОТАН – золотий.

ЗЛАТОВЛАС – золотоволосий.

ЗЛАТОДАН, ЗЛОТОДАН – який златом (сонцем) даний.

ЗЛАТОДАР – золотий дарунок; який дарує золото.

ЗЛАТОЗАР – сяє, як золота зоря.

ЗЛАТОМИР – золотий мир.

ЗЛАТОСВІТ – золотий світ.

ЗЛАТОСЛАВ – який має золоту (осяйну) славу.

ЗЛАТОУСТ – який вміє добре говорити.

ЗЛАТОЯР – епітет Бога Вогню (дослівно «золотий і ярий»).

ЗОРЕГЛЯД – який бачить зорю (зорі).

ЗОРЕМИЛ – зорям милий; який милується зорями.

ЗОРЕМИР – зоряний мир.

ЗОРЕСЛАВ – озорений славою; який славить зорю.

ЗОРЯН – походить від слова «зоря»; або «зорі».

I

ІВАН, ІВАНКО* – життєвий; благородний. Від слів Ява - світ життя; Іва (золота верба) - дерево життя та частини «ган» - народження.

ІВОР – теж саме, що й Явір; можливо «ів» посилення або життєдайна сутність Ява та «Ор» - дух світла, весняне сонце, тобто «дуже світлий, сонячний». Івор - бояр., посол кн. Ігоря Рюриковича, згад. в 6453 (945) р.

ІГОР – (і)гордий, тобто герой; пор. герць - поєдинок. Ігор Рюрикович - великий князь київський.

ІЗЯСЛАВ – який бере славу. Син Володимира I., кн. полоцький.

ІЛЛЯ, ІЛЬКО, ГІЛЬКО* – від гилити (бити); від гілки-прута, символу чоловічого начала. Ознака Бога битви, що тотожна Перуну.

K

КАЗИМИР – палкий, полум'яний, шалений; відомий або славний; який каже миру. Ім'я багатьох польських князів.

КАРПО – від священної риби короп (карп), що символізує чоловіче начало і вмістилище насіння (скарбів), звідси й короб.

КИЄСЛАВ – який славить кий, Київ.

КИЙ, КИЯН – від «кий»; - палиця з наверхам (атрибут князівської влади). Кий - легендарний князь, засновник Києва, син отця Ора, згад. у ВК, ПВЛ.

КИР, КИРИЛО – володар, правитель (керівник).

КОЗЬМА, КОС(Ь)МА, КУЗЬМА – від «косми»; – волосся. Тотожне західним іменам чеш. Kosmas, лат. Cosmas. За легендою Козьма і Дем'ян – два коваля (пор. кузня), що подолали Змія, і проорали ним Змієві Вали. Міфологічно мають символізувати дві протилежності – верх (космос) і низ (демон). Свято Кузьми і Дем'яна (як носа і корми човна-місяця) - 1 липня і 1 листопада.

КОЛОДАР – який дарує коло (сонце).

КОЛОМАН – коло. Можливо ім'я символізує місячне коло і близьке до імені Соломон, що може бути тотожним Велесу (пор. за «Словом»; шоломянь – вал, холм, або шолом – військовий захисний обладунок). В ЛР Коломан (Кальман) згадуються як угорський князь, але це не відкидає його слов'янського відповідника.

КОНРАД, КО(І)НДРАТ – ратник; радник. Кон(д)рад I, п. 1092 - кн. моравський. Це ім'я

може бути ототожнене з І(о)ндрою, який є також кіннотником.

КОНСТАНТИН, КОСТЯНТИН, КОСНЯТИН, КОСТЬ* – той, хто закони устійнює і охороняє, стійкий, постійний. Коснятин Сірославич - бояр. галицький, згад. 6665 (1157) р. в КЛ.

КОРНІЙ – корінь.

КРАСИМИР – який прикрашає мир (світ).

КРАСИСЛАВ – славний красою.

КРАСНОМИР – красивий людям (миру).

КРАСНОСЛАВ – красою славний.

КРУТ – крутий, грізний. Князь бодричів (1066-1105).

Л

ЛАД – ладний, порядний.

ЛАДИМИР, ЛАДОМИР, ЛАДИМ – який налагоджує (впорядковує) мир: це ознаки осіннього мирного Сонця. Руський полковник Ладим згад. в ІР під 1320 р.. Див.

Владимир

ЛАДИСЛАВ, ЛАДОСЛАВ – який славить лад (порядок). Див. **Владислав**.

ЛАДО – Бог порядку (ладу).

ЛАДОЛЮБ – яка любить лад, Бога Лада.

ЛЕБЕДЯН, ЛЕБЕДЕНЬ – син Лебеда. Лебедян був сином Кия і княжив після нього 20 років (ВК,36б).

ЛЕВ, ЛЕВКО – лев - символ сили і влади.

ЛЕЛЬ – на честь Бога весняного оживлення природи, опікун закоханих.

ЛЕСЛАВ – славний ласкою, коханням.

ЛЕСЬ – божественний, ласкавий; скорочення від **Леслав**. Див. **Олесь**.

ЛУКА, ЛУКАШ – від лук, луг; луговий.

ЛЮБИМ – любимий.

ЛЮБИСЛАВ, ЛЮБОСЛАВ – який любить славу.

ЛЮБОДАР – який дарує любов; дарунок любові.

ЛЮБОЗАР – осяяний любов'ю.

ЛЮБОЗОР – який любить зорі; любий, приємний на вигляд.

ЛЮБОМИЛ – любий і милий.

ЛЮБОМИР – який любить мир; любий для миру (людей).

ЛЮБОМИСЛ – який любить мислити.

ЛЮБОМУДР – який любить мудрість.

ЛЮБОСЛАВ – який любить славу.

ЛЮБОЯР – який яро любить.

ЛЮДИСЛАВ, ЛЮДОСЛАВ – уславлений людьми.

ЛЮДМИЛ, ЛЮДОМИЛ – людям милий.

ЛЮДОВИТ – який живе серед людей.

ЛЮДОМИР – який приносить людям мир; мирний з людьми.

ЛЮТОБОР – лютий в боротьбі.

ЛЮТОМИСЛ – який суворо (люто) мислить.

М

МАКСИМ – сьомий мак, означає сьому найвищу маківку серед семи основних родників людини. Кошовий отаман Максим згад. 1695 р.

МАРКО – водяний, морський; який прийшов із духовного світу.

МЕЖИБОР – який знаходиться в борні; славний воїн.

МЕЖИМИР, МЕЗЕНМИР – який утримує мир поміж людей. Князь антів Мезенмир згад. у ВК,24а.

МЕЖИСЛАВ, МЕЗИСЛАВ – який перебуває між славою. Князь русів Мезислав згад. у ВК,25.

МЕЧЕСЛАВ, МЕЧИСЛАВ – лицар, прославлений мечем; від метати (кидати) жереб на славу: який ворожить..

МИКИТА – від „микитити” – думати, хитрувати.

МИКОЛА, МИКУЛА* – ма (мати) і коло - материнське коло; може означати вмістилище роду (курган-могила, оселя). Св. Микола у своєму значенні близький до Велеса - Бога нижнього світу, володаря зародку-яйця. Велика Хроніка згад. легендарного короля слов'ян Микла. Микула Сиялинович - відомий билинний герой, що „підняв тягу з під землі, яку не міг підняти Святогор”. Свято Миколи припадає на 9 травня (весняний) і 6 грудня (зимовий).

МИЛАД – милий Ладі.

МИЛАН – милий.

МИЛОВАН – милований.

МИЛОГОСТ – милий для гостей; милий гість.

МИЛОДАР – милий дарунок.

МИЛОМИР – милий миру (людям).

МИЛОРАД – який милий і кому всі раді.

МИЛОСЛАВ, МИСЛАВ – милий і славний.

МИР, МИРКО – мирний; той, хто примирює.

МИРОГОСТ – мирний гість.

МИРОЛЮБ – який любить мир; улюбленець народу.

МИРОН – мирний.

МИРОСЛАВ – який славить мир; уславлений миром (людьми).

МИХАЙЛО, МИШКО, МИХА* – мішок, міхур - вмістилище; той, що носить мішок; від мешкати. Ім'я первісно означає Місяць. В X ст. згад. польського князя Мешка I, який прийняв хрещення. Існує легенда про Миху Потоку. Свято – 8 листопада.

МЛАД, МЛАДЕН – молодий, юний.

МОІСЛАВ – який має славу. Князь мазовшан, згад. під 6555 (1047) р.

МОЙМИР – кому належить мир. Князь Моравії, IX ст.

МОЛИБОГ – який молиться до Бога. Ім'я батька галицького боярина Івора Молибоговича.

МСТИСЛАВ – „мостити славою”; мостити - платити взаємністю. Ім'я кількох князів Русі.

МУДРОЛЮБ – який любить мудрість.

МУДРОСЛАВ – уславлений мудрістю.

Н

НАДІЙ – надійний, міцний, добросовісний.

НАУМ – на ум (на розум); розумний. Ім'я може позначати Нового змія (Шума), символу мудрості, який відроджується, після подолання його Андрюю, 1-го грудня.

НОВОМИР – який прийшов в новий мир.

НОВОСЛАВ – який славить нове.

О

ОГЕН – вогонь.

ОЛЕГ – священний, божественний; олень. Олег Віщий - великий кн. київський (882-912).

ОЛЕКСАНДР – олекс - олень, андр - ядро: олень-запліднювач, що тотожне воїну.

Похідні імена: **Олег, Олесь, Андра, Дір.**

ОЛЕСЬ – див. **Лесь, Олег.**

ОНДРІЙ, ОНДРІАН – у ВК згадується Бог Інтра (Індра, Ондере) від якого походить це ім'я. Див. **Андрій.**

ОР, ОРІЙ – дух весняного світла, теж саме що й Ярило; орієць; землероб (орач);. Ім'я прабатька слов'ян-русів, згад. у ВК.

ОРЕЛ – від "орел" - цар птахів.

ОРИМИР, ОРІМИР – який освітлює мир.

ОРИСЛАВ – який прославляє Ора (Яра); яра слава.

ОРИАН, ОРІОН, ОРІАН – орієць, оріанський чоловік.

ОРЛИГОРА – орлина гора. Ім'я засновника РУНВіри Лева Силенка, яке він отримав в Ордені Бога Сонця.

ОРЛАН, ОРЛИН – орлиний, син орла.

ОРОГОСТ – ярий (орий) гість. Орогость - бояр. переяславський, згад в ЛК під 6608 (1100) р. Див. **Ярогост.**

ОСМОМИСЛ – розумний, мислитель; прізвисько галицького князя Ярослава.

ОСТАП – урівноважений, розсудливий, поважний, статечний.

ОСТРОГЛЯД – далекоглядний.

ОСТРОМИР – "гострий" (розумний, сильний) мир. Новгородський воєвода згад. в 6572 (1064) р.

П

ПАВЛО – великий; повелитель, володар.

ПАЛАК – правитель, цар, полководець; володар палки (палиці) - символа влади.

ПАН, ПАНАС* – пан, який всім володіє; за хорватською легендою, Пан – батько Чеха, Леха і Руса.

ПЕРЕДСЛАВ, ПРЕДСЛАВ, ПРЕДИСЛАВ, ПРЕСЛАВ – якого слава випереджає; відомий своєю славою.

ПЕРЕМИСЛ – який добре мислить, розумний.

ПЕРЕСВІТ – найбільш світлий; ім'я воїна-дружинника, який виступив у поєдинку з татариним Челубеєм перед початком Куліківської битви в 1380 р.

ПЕРЕСЛАВ, ПРЕСЛАВ – найбільш славний.

ПЕРЕЯР – найбільш ярий: потужний, мужній, збуджений, плодючий, весняний.

ПЕРЕЯСЛАВ – який перейняв славу.

ПЕРУНАД – присвячений Перуну. Руський полковник Перунад згад. в ІР під 1320 р.

ПЕТРО – камінь, опора; батько. ВК подає ім'я Бога нижнього світу як Питаре (Діє).

ПОЛЯН – присвячений полю; полянин.

ПОПЕЛЬ – попіл - символ домашнього вогнища.

ПРАВДОЛЮБ – яка любить правду, правдивий.

ПРАВОМИР – який правує миром (світом і людьми).

ПРАВОСЛАВ – який славить світ Прави.

ПРЕДИСЛАВ, ПРЕДСЛАВ – який випереджає славу.

ПРЕМИСЛ – який добре мислить, наймудріший; ім'я чеських королів XII–XIII ст. (Пржемисл).

ПРЕНЦЕСЛАВ – славний битвою. Руський воевода Пренцеслав згад. в ІР під 1320 р.

ПРИБИСЛАВ – який прибирає (бере) славу; ім'я князя бодричів відоме в 1125 р.

ПУТИМИР – який має мирний шлях.

ПУТИСЛАВ – який має шлях слави.

Р

РАД, РАДАН – який несе радість; радісний.

РАДИЛО – радіючий; ім'я боярина київського відому в IX ст.

РАДИМИР, РАДОМИР, РАДМИР, РАДИМ – якому радіє мир (народ); любить мир; порадник людей. Від Радима походить плем'я радимичів (ПВЛ).

РАДИСЛАВ, РАДОСЛАВ – який славить радість; який радіє славі.

РАДИВИД – який радість видить.

РАДОВАН – який радує.

РАДОВИТ – радіючий за життя.

РАДОГОСТ – який радий гостям; радісний (приємний) гість.

РАДОМИСЛ – радник.

РАДОСВІТ – який радіє світлу.

РАЙ – райський, сонячний, царський.

РАТИБОР – ратний борець; воїн. Посадник кн. Всеволода в Тмутаракані (6587 (1079) ПВЛ); західно-поморський кн. XII ст.

РАТИМИР, РАТОМИР, РАТМИР – борець за мир; захисник миру. Ратимир – хоробрий воїн Олександра Невського.

РАТИСЛАВ – уславлений ратник (воїн); ім'я боярина XII ст.

РОГВОЛОД – володар Рогу багатства. Князь Полоцька, батько Рогнеди, вбитий Володимиром I в 980 р.

РОДАН – родинний.

РОДИМИР, РОДОМИР – родючий; мирний рід.

РОДИСЛАВ, РОДОСЛАВ – славного роду. Родослав – син князя Олега Дмитровича Рязанського.

РОДОМИЛ – милий родові.
РОДОМИСЛ – який мислить (дбає) про рід.
РОДОСВІТ – який народжений світлом; світлого роду.
РОЖДЕН – народжений.
РОЛАН – мешканець сонячної країни.
РОМАН, РОМЕН – сонячний; пор. рама віконна, рамено, ремінь – утворення хреста (символ сонця); рахмани - блаженні люди, що живуть у сонячній країні.
РОСЛАВ – див. **Родослав, Ростислав**.
РОСТИМИР – який росте в мирі.
РОСТИСЛАВ – який росте у славі. Князь Моравії (846-870) Ростислава Володимирович – князь Тмутаракані (XI ст.).
РУС, РУСАН – русявий, світловолосий; русин. Рус - син Богумира від якого пішли руси (ВК,9а).
РУСИСЛАВ – який славить Русь.
РУСЛАН – рус (назва народу) і лан (земля).

С

САВЛО, САВЛ, САВУР, САВА* – сивий, святий. Можливе порівняння з ведичним Шивою. Савл – скіфський цар, згадується Геродотом; Сава – ім'я ватажка, за яким названа Савур-Могила. День Сави - 5 грудня.
СВІТАН – світанковий.
СВІТЛАН – світлий.
СВІТЛОГОР – світлочолоий (світлий вгорі).
СВІТЛОЗОР – народжений під світлими зорями.
СВІТОБОР – борець за світло.
СВІТОГОР – світла гора.
СВІТОДАН, СВІТЛОДАН – світлом даний.
СВІТОДАР, СВІТЛОДАР – який дарує світ (світло).
СВІТОЗАР – який «озаряє» світлом; озорений світлом.
СВІТОЛЮБ, СВІТЛОЛЮБ – який любить світ (світло)
СВІТОВИТ(Д), СВЯТОВИТ(Д) – світ життя; володар (віт) світу. Бог Праві і Яві Свентовит згадується у ВК, особливе вшанування було у балтійських слов'ян. Свентовит тотожний східнослов'янському Дажбогу. Див. **Вітовт**.
СВІТОЛАД – той, що творить лад у світі, світ ладить. Руський воевода Світольд згад. в ІР під 1320 р.
СВІТОЛИК – який має світле лико.
СВІТОМИР – який несе світ в мир (для людей).
СВІТОМИСЛ – який має світлі мислі.
СВІТОСЛАВ, СВІТЛОСЛАВ – який славить світ (світло).
СВІТОЯР – яре (життєве) світло.
СВОБОДАН – який дає (приносить) свободу, волю.
СВЯТОБОР – величний (священний) у боротьбі.
СВЯТОГОР, СВЯТИГОР – освячений згори. Ім'я казкового героя.
СВЯТОДАР – який дарує свято; святий дарунок.
СВЯТОЗАР – свята зоря; освячений зорями.

- СВЯТОЛЮБ** – який шанує святість, любить свята.
- СВЯТОМИР** – освячений миром (людьми); миролюбний.
- СВЯТОПОЛК** – захисник, охоронець; святий полководець. Ім'я кількох князів Київської Русі; кн. Святополк Моравський (870-894).
- СВЯТОРАД** – радий святості.
- СВЯТОСЛАВ** – свята слава; славний святістю. Ім'я Великого князя Русі Святослава Хороброго, загинув 972 р.
- СВЯТОЯР** – який має святу ярість.
- СЕВЕРИН** – суворий; належний до сіверян - північно-руського народу.
- СЕЛИМИР** – який заселяє мир.
- СЕМЕН** – який уособлює духовний світ; сьомий; сім'я (семена - рос.); камінь.
- СЕМИБОР** – який поборює сімох.
- СЕМИРАД** – семикратна радість; який дає сім порад (мудрий, розумний).
- СЕРГА, СЕРЬОГА, СЕРЕЖЕНЬ*** – присвячений місяцю (серга означає місяць). Князь Серезень згадується у ВК,36б.
- СИЛА, СИЛАН** – сильний, міцний, силач.
- СИЛОБОР** – сильний борець.
- СИЛОЛЮБ** – який любить хизуватися силою.
- СИЛОСЛАВ** – який прославляє силу; прославлений силою.
- СІРОСЛАВ** – той, що славить місяць, вовк (пор. Сірко). Сірослав - бат. Коснятина Сірославича, бояр. галицького, згад. 6665 (1157) р. в КЛ.
- СЛАВЕН, СЛАВЯН, СЛОВЕН** – слов'янин; славний; який славить Бога. Славен – князь русів, брат Сківа (ВК,17а).
- СЛАВИБОР, СЛАВОБОР** – прославлений боротьбою.
- СЛАВІР, СЛАВЕР** – слов'янської віри; славетний. У ВК,36б Славер (він же Лебедян) був сином Кия.
- СЛАВОЛЮБ** – який любить славу.
- СЛАВОМИР, СЛАВМИР** – якого прославляє мир (люди).
- СЛАВОМИСЛ** – мислить про славу.
- СЛАВУТА** – прославлений.
- СЛОБОДАН** – вільний, який відійшов на слободу (свободу).
- СНІЖАН** – народжений в снігову пору.
- СНОВИД** – який видить сни. Конюх Святополка Ізяславича (1050-1113).
- СОБІБОР** – який себе боронить, захищає.
- СОБІМИР** – який здобуває мир для себе.
- СОБІСЛАВ** – який дбає про славу; прославляє себе.
- СОКІЛ** – від “сокіл” (священний птах).
- СОНЦЕВИД** – який бачить Сонце.
- СОНЦЕДАР** – Сонцем дарований.
- СОНЦЕСЛАВ** – який славить Сонце; прославлений Сонцем.
- СТАН** – стійкий.
- СТАНИМИР** – який дбає про встановлення миру.
- СТАНИСЛАВ** – який зміцнює славу; постійно славетний.
- СТЕП, СТЕПАН** – присвячений степу; мешканець степів.
- СТОЖАР** – надзвичайно “гарячий”; (сильний, мужній); народжений під сузір'ям Стожари.

СТОЯН – стійкий. Ім'я батька Вороб'я, посадника в Новгороді від Володимира.
СУДИМИР – який роздумує (складає судження) про мир.
СУДИСЛАВ – який роздумує (складає судження) про славу. Син кн. Володимира I.
СУМИР – дуже мирний (спокійний).

Т

ТАРАС – сильний, буйний; присвячений Туру.
ТАНАС* – захисник, охоронець (тан - битва, танець - ритуальне дійство); див. **Панас**.
ТВЕРДИМИР – твердий (міцний) мир; яка утверджує мир.
ТВЕРДИСЛАВ, ТВЕРДОСЛАВ – твердо (міцну) славу має.
ТВЕРДОПОЛК – стійкий воїн.
ТВОРИЛАД – який створює лад (спокій).
ТВОРИМИР – який створює мир. Боярин Творимир згадується в 1216 р.
ТВОРИСЛАВ – який створений для слави.
ТИХОМИР – тихий мир; спокійний.
ТИХОН – тихий, спокійний, пор. "тихоня";
ТОМА, ТОМАШ, ТОМИСЛАВ* – утомлений славою; у темряві славний (Місяць).
Томислав - ім'я Хорватського князя X ст.
ТРИМИР – три мири, єдність трьох вимірів (світів: Прави, Яви і Нави).
ТРОЯН – присвячений трійці. Бог триєдності у слов'ян; у "Слові"; згадується "тропа Трояна", "віки Трояна"; у ВК, Зб згадується "вік Троянь", а також римський імператор Троян (ВК,29).
ТУР – сильний. Тур - степовий бик, на території України був поширений до XVII ст. В ПВЛ згадується "Тур княжив у Турові, від нього туровці прозвалися"; відомі імена боярина Київського та боярина Туровського.
ТУРНИЛ – присвячений Турові, сильний; від турнути - відштовхнути. Руський полковник Турнил згад. в ІР під 1320 р.

У

УЛАС – див. Влас.
УЛІБ – див. Гліб. Уліб - брат Святослава Хороброго, згадується в договорі Ігоря з греками в 945 р. як посол.
УСТИМ – устійнений; від уста.

Х

ХВАЛ, ХВАЛИМ – якого хвалять.
ХВАЛИБОГ – який хвалить Бога.
ХВАЛИМИР – який хвалить мир (люди).
ХВАЛИН – похвальний.
ХОМА, ХОМИСЛАВ* – місячний, той, що славить Місяць, див. **Тома**.
ХОТИБОР – який прагне боротьби.
ХОТИМИР – який прагне миру.
ХОТИМИСЛ – який прагне мислити.

ХОРТИРАД – який прагне радості.

ХОТИСЛАВ – який прагне слави.

ХРАБР – хоробрий, сміливець. Ім'я болгарського чорноризця X ст.

ХРАНИМИР – який оберігає мир; хранитель.

ХРАНИСЛАВ – який оберігає славу.

Ц

ЦВІТАН – від «цвісти» - квітучий.

ЦВІТИМИР – цвіт миру.

ЦВІТИСЛАВ – цвіт слави.

Ч

ЧЕСТИСЛАВ, ЧЕСЛАВ – який цінує, «почетає» славу. Чеслав - ім'я сербського князя X ст.

ЧЕСТИМИЛ – якому мила честь.

ЧЕСТИМИР – чесний в мирі (серед люду).

ЧЕСТИМИСЛ – чесний мислями.

ЧЕСТИРАД – радий честі.

ЧЕСТИСЛАВ, ЧЕСЛАВ – яка цінує славу; який славить честь.

ЧУДИМИР – чудесний для миру.

ЧУДОРІД – чудово народжений.

Щ

ЩАСТИМИР – щастя для людей; який ошаслиблює.

ЩАСТИСЛАВ – щасливець; обдарований щастям.

ЩЕДРОГОСТ – щедрий гість; щедрий для гостей.

ЩЕДРОМИР – щедрий для людей.

ЩЕДРОСЛАВ – уславлений щедрістю.

Ю

ЮР, ЮРІЙ, ЮРКО, ЮРАСЬ – юркий (швидкий); уособлення весняного сонця; див. **Ор**.

Я

ЯВІР – світове дерево або дерево життя.

ЯВТУХ – Яв і Дух: дух яви; одухотворений.

ЯН, ЯНКО* – див. **Іван**. Ян Усмарь в 992 р. переміг у поєдинку печеніга, Ян Вишатиц згадується 6579 (1071) р. (ПВЛ).

ЯНИСЛАВ – народжений для слави.

ЯРЕМА – ярий, родючий.

ЯРОБОР – ярий (мужній) в боротьбі.

ЯРОВИТ(Д) – присвячений весняному сонцю; ярий володар.

ЯРОГОСТ – ярий гість. Див. **Орогост**.
ЯРОЛЮБ – який любить ярість.
ЯРОМИЛ – дуже милий.
ЯРОМИР – весняний мир (світ).
ЯРОМИСЛ – жваво мислячий.
ЯРОМУДР – дуже мудрий.
ЯРОПОЛК – ярий (мужній) воїн. Ярополк Святославович (961-980) - вел. кн. київський (972-980).
ЯРОСВІТ – який дає ярий світ.
ЯРОСЛАВ, ЯРОШ – який уславлений Ярилом (весняним Сонцем); дуже славний. Ярослав Володимирович (Мудрий) (978-1054) - вел. кн. київський (1015-1071).
ЯРТУР – яра сила, дуже сильний; яртурами називали богатирів; див. **Артур**.
ЯРУН – життєстверджуючий.
ЯСНОВИД – який ясно бачить майбутнє.
ЯСНОГОР – „ясна гора” - провітлювач.
ЯСНОЗІР – яка має ясний зір; ясна зоря.
ЯСЕНЬ – ясний. Ясень - священне дерево.

ЖІНОЧІ ІМЕНА

А

АГНА, АГНЕСА, АГНЕСКА – огняна. Агнешка - дочка короля польського Болеслава III і руської кн. Збислави; ж. кн. Мстислава Ізяславича.
АННА – див. **Ганна**. Ім'я жінок Русі, згад. в ЛР.

Б

БАЖАНА, БАЖЕНА – бажана.
БЕРЕГИНЯ – яка оберігає; ім'я Богині, покровительки жіноцтва.
БЕРЕЗА – священне дерево слов'ян; береза - жіночий символ, пов'язаний з Берегиною.
БЕРИСЛАВА – яка бере славу.
БІЛОВИДА – біла з виду, видна.
БІЛОВОЛОДА – яка має священну владу (білий - священний колір).
БІЛОГОРА – біла (священна) гора.
БІЛОГОСТА – священна гостя.
БІЛОЗОРА – біла зірка, світлоока.
БІЛОМИРА – свята для людей (миру).
БІЛОСЛАВА – уславлена своєю чистотою (внутрішньою красою).
БІЛОСНІЖА – білосніжна, чиста, свята.
БІЛОЯРА – освячена Ярилом (весною).

- БІЛЯНА** – біла, білолиця, білокоса.
БЛАГИНЯ, БЛАЖЕНА – від “благо” - добро, щастя, радість, благополуччя.
БЛАГОВИДА – гарна на вигляд, благовидна.
БЛАГОВІРА – яка несе благу віру; вірна Богу.
БЛАГОВІСТА – яка несе благу вість.
БЛАГОДАРА – благий дар; яка дарує благо.
БЛАГОЛЮБА – любить благо.
БЛАГОМИЛА – блага, мила.
БЛАГОМИРА – блага (добра) до миру.
БЛАГОРОДА – яка має добрий рід, благородна.
БЛАГОСЛАВА – благословенна.
БЛАГОЯРА – благословенна Ярилом (весною).
БЛАЖЕНА – благодатна.
БОГДАНА – дана Богом.
БОГОВИДА – яка видить Бога.
БОГОВІРА – яка несе віру в Бога.
БОГОВІСТА – яка несе Божу вість.
БОГОВЛАДА – яка знаходиться під Божою владою.
БОГОДАРА – дарована Богом.
БОГОЛЮБА – яка любить Бога і любима Богом; набожна.
БОГОРАДА, БОГУРАДА – рада Богові.
БОГОРОДА – Богом народжена, нащадок Божественного роду.
БОГОСВЯТА – освячена Богом.
БОГУМИЛА, БОГОМИЛА – Богові мила.
БОГУМИРА, БОГОМИРА – яка живе в мирі з Богом; присвячена Миробогу.
БОГУРАДА – рада Богу; радість Божа.
БОГУСЛАВА – народжена на славу Богові.
БОГУХВАЛА – яка хвалить Бога.
БОЖЕДАНА – дана Богом; божественна вода (жінка).
БОЖЕДАРА – Божий дар.
БОЖЕМИЛА – Богові мила.
БОЖЕМИРА, БОЖИМИРА – божественний мир.
БОЖАНА, БОЖЕНА – божественно прекрасна.
БОЖЕСЛАВА – народжена на славу Богові.
БОЛЕМИЛА – дуже мила.
БОЛЕСЛАВА – дуже славетна. Болеслава - дочка Святослава Всеволодовича, згад.
6675 (1167) р.
БОРИМИРА – яка поборює мир.
БОРИСЛАВА – яка бореться за славу; славна борнею (войовнича).
БРАНИМИРА – яка бореться за мир.
БРАТИМИРА – яка бере (завойовує) мир.
БРАТИСЛАВА – яка бере славу.
БРОНИСЛАВА – яка в боротьбі славна (мужня жінка).
БРЯЧИСЛАВА – яка дзвенить (бряцає) славою.
БУДАНА – яка пробуджує.
БУДИМИРА – яка будить мир (людей).

БУДИСЛАВА – яка будить славу.

В

ВАДИМИРА – яка веде за собою мир (людей).

ВАСИЛИНА, ВАСИЛИСА* – намісниця, селянка (весь - село); весела; Василь - прояв Бога Місяця. Василиса Премудра – казкова діва. Василиса – ж. Ярополка Ярославича, кн. новгородського, згад. в XII ст.

ВАРВАРА* – одне з імен вечірньої зорі, тотожна Матері Сва з ВК, Богині кохання і війни, в весільному обряді відповідає «сварці у дворі». Свято – 4 грудня.

ВАТРОСЛАВА – яка славить ватру (вогнь).

ВЕСЕЛКА – яка веселить, від веселки (радуги).

ВЕДАНА, ВІДАНА – яка знає, відає.

ВЕДИСЛАВА – яка славно веде; славить веди.

ВЕЛИМИРА – дуже мирна; та, що «повеліває» миром (людьми).

ВЕЛИСЛАВА – славна величчю.

ВЕНДЕСЛАВА – уславлена венедка, яка славить венедів.

ВЕНЦЕСЛАВА – увінчана славою.

ВЕРБА, ВЕРБАВА – присвячена Вербі - священному дереву.

ВЕРХУСЛАВА – яка має високу славу. Донька князя Всеволода Мстиславича Псковського (1095-1138).

ВЕСЕЛАНА, ВЕСЕЛИНА – весела; яка веселить.

ВЕСНА – присвячена Весні.

ВЕСНЯНА, ВЕСНЯНКА – народжена навесні.

ВИТА, ВИТАНА – яка несе життя; яка вітає.

ВИТОМИРА – яка вітає мир.

ВИТОСЛАВА – славна своєю привітністю.

ВИШЕЗОРА – народжена під високими зорями.

ВИШЕНА – вишня; присвячена Всевишньому Богу.

ВИШЕСЛАВА – яка має високу славу. Вишеслава (Вислава); бл.1065 р. - дочка Святослава Ярославича, кн.(за польськими джерелами і Татіщевим).

ВИШНЯ – вишня, божественна.

ВІРА – від «віра»; вірна, правдива.

ВІРОДАНА – яка дає віру.

ВІРОДАРА – яка дарує віру.

ВІРОСЛАВА – яка віру славить.

ВІСТА, ВІСТАНА, ВІСТИНА – вістунка; яка несе вісті.

ВЛАДА, ВЛАДАНА – володарка.

ВЛАДИМИРА, ВОЛОДИМИРА – яка повеліває миром (людом).

ВЛАДИСЛАВА, ВОЛОДИСЛАВА – уславлена володарка.

ВЛАСТЕЛИНА, ВЛАСТА – яка має власть (владу) над людьми. Чеська княгиня X ст. Власта очолювала дружину, що складалася з дівчат-воїнів.

ВЛАСТИМИЛА – яка має милу владу.

ВЛАСТИМИРА – яка має владу над миром.

ВОГНЕДАРА – яка дарує вогнь.

ВОГНЕДАНА – вогнем дана.

ВОГНЕМИРА – вогонь для миру (людей).

ВОГНЕСЛАВА – яка уславлена вогнем.

ВОГНЯНА – вогняна.

ВОЛЕЛЮБА – яка любить волю; волелюбна.

ВОЛЕМИРА – яка прагне миру.

ВОЛЕСЛАВА – яка славить волю.

ВОЛОДАРА – яка подарована влада.

ВОЛОДИМИРА – володарка світу (громади); владою велика.

ВОЛОДИСЛАВА – яка володіє славою; славна владою.

ВОЛЯ – вільна; яка повеліває.

ВРАТИСЛАВА – яка повернула славу.

ВСЕВЕДА – все відає.

ВСЕВИДА – яка все бачить.

ВСЕВОЛОДА – володарка всього; всесильна.

ВСЕЛЮБА – усіма любима.

ВСЕМИЛА – мила всім людям.

ВСЕМИРА – всім мирна, всеохоплююча.

ВСЕСЛАВА – всіма славна. Ім'я дочки Всеволода Велике Гніздо – кн.

Володимирівського (1176-1212 рр.)

ВЯЧЕСЛАВА – дуже славна.

Г

ГАЇНА – присвячена гаю.

ГАЛИНА – глина (земля), чиста, освітлена. Можлива тотожність з іменем Олена.

ГАННА* – жінка-рожаниця, народжуюча.

ГАРНОСЛАВА – славна красою.

ГОДИМИРА – народжена в мирну годину; яка годить людям.

ГОРДАНА – горда.

ГОРДИСЛАВА, ГОРДОСЛАВА – горда славою.

ГОРИМИСЛА – яка має високі думки; яка горить думками.

ГОРИСЛАВА – горіти славою, осяяна славою.

ГОРОДИСЛАВА – городити славу, охороняти славу. Ім'я дочки Святослава Всеславовича (IX покоління від Рюрика).

ГОСТЕНА – гостинна.

ГРАДИМИРА – яка "огороджує" (зберігає, охороняє) мир.

ГРАДИСЛАВА – яка охороняє славу.

ГРАНИСЛАВА – від "грань" (розжарене вугілля) - палаюча слава.

ГРЕМИСЛАВА – яка гримить славою. Ім'я дочки Інгваря Ярославовича.

ГУДИМИРА – яка "гуде для миру"; відома миру (людям).

ГУДИСЛАВА – відома славою.

Д

ДАЛЕБОРА, ДАЛІБОРА – сильна.

ДАЛЕВИДА – передбачлива.

- ДАЛЕМИЛА** – дуже мила.
ДАЛЕМИРА – дуже мирна.
ДАЛЕСЛАВ – далеко прославлена.
ДАНА, ДАНИЛА – від імені Богині води Дани; втілення жіночого первоначала буття.
ДАНИСЛАВА – дана славою.
ДАРА, ДАРИНА – дарована.
ДАРИСЛАВА – яка дарує славу.
ДАРОМИРА – яка дарує мир; подарована для миру (людей).
ДЕНИСЛАВА – та, що прославляє день; див. **Денниця**.
ДЕННИЦЯ – денна. Ім'я Богині ранкової зорі, що провіщає день.
ДЕРЖИСЛАВА – яка держить славу, володарка слави.
ДЗВЕНИМИРА – яка широко відома в мирі (світі).
ДЗВЕНИСЛАВА – яка дзвенить славою (широко відома своєю славою).
ДЗВІНКА – дзвінка, гучна.
ДИВАНА – дивна, гарна.
ДИВОЗОРА – небесна; народжена на світанку (диво - вранішнє світло, світанкова зоря).
ДІЯНА – дійова.
ДОБРАВА, ДОБРИНА, ДОБРИЦЯ, ДОБРЯНА – добра. Добрава - моравська княжна X ст.
ДОБРОВИТА – яка несе добро.
ДОБРОВІСТА – яка несе добру вість.
ДОБРОГНІВА – "добро" і "огніва" (огонь, гени) – добронароджена. Сестра київського кн. Ярослава Мудрого.
ДОБРОДІЯ – яка робить добро; відома добрими діяннями. Добродія - дочка Мстислава Володимировича, згад. 6630 (1122) р.
ДОБРОЛЮБА – яка добро любить.
ДОБРОМИЛА – добра і мила.
ДОБРОМИРА – добра до миру.
ДОБРОМИСЛА – добра думками.
ДОБРОНІГА – добра і ніжна. Доброніга (бл.1012-1087) - дочка Рогніди і Володимира I.
ДОБРОПРАВА – яка має добрий нрав.
ДОБРОСЛАВА – про яку іде добра слава.
ДОЛЕСЛАВА – славна доля.
ДОЛИНА – приналежна Богині Долі; від долини - пониззя (лугу).
ДОЛЯ – від імені Богині Долі, яка уособлює жіночий прояв Місяця, звідси доля – частка Місяця.
ДОЛЯНА – улюблениця Долі.
ДОМНА, ДОМАХА – домовна.
ДОМОРАДА, ДОМРАДА – приносить радість в дім.
ДОМОСЛАВА – яка славить дім.
ДРАГОМИРА – дорога миру, людям. Ім'я матері чеського князя Вячеслава.
ДРАГОСЛАВА – дорога слава.
ДРЕВА – з роду древлян. Древа – дочка отця Богумира, від якої пішов рід древлян (ВК,9а).
ДРЕВОСЛАВА – яка славить дерева або рід древлян.

ДРУЖЕЛЮБА – дружелюбна; яку друзі люблять.

ДУБРАВА, ДУБРОВКА – присвячена діброві. Дубровка, дочка кн. Юрія Всеволодовича (1188-1238).

Ж

ЖАДАНА – бажана (від жадати - хотіти).

ЖАННА* – див. **Ганна**.

ЖДАНА – очікувана (від ждати - чекати).

ЖДИМИРА – яка чекає мир; на яку чекає мир.

ЖДИСЛАВА – всіма славлена і очікувана.

ЖИВОСИЛА – живуча сила.

ЖИВОСЛАВА – живуча слава.

ЖИТОМИРА – живе для миру.

ЖИТОСЛАВА – живе для слави, яка славить життя.

ЖИТТЕЛЮБА – яка любить життя.

З

ЗАБАВА – та, що бавить, дає відпочинок. В руський билині (галицького циклу) згадується Забава Путятична, яка стала жінкою Соловія Гудимировича.

ЗБЕРИСЛАВА – яка збирає славу.

ЗБИСЛАВА – дуже славна. Збислава - дочка Святополка Ізяславича (1024-1078), ж. Болеслава Кривоустого.

ЗБОРИСЛАВА – яка зборює (виборює) славу.

ЗВЕНИГОРА – дуже дзвінка; весела.

ЗВЕНИСЛАВА – дзвінка славою. Ім'я дочки Всеволода II Ольговича князя київського (1139-1146 рр.).

ЗВЕНИМИРА – дзвінка для миру.

ЗДРАВОМИРА – здорова і мирна; яка здравить мир.

ЗДРАВΟΣЛАВА – здорова і славна.

ЗЕМИСЛАВА – яка славить землю, сім'ю.

ЗИМАВА – дочка Зими; народжена взимку.

ЗІРКА – зірка (небесна).

ЗЛАТА, ЗЛАТАНА – золота.

ЗЛАТОВЛАСА – золотоволоса.

ЗЛАТОДАНА – золотим сонцем дана.

ЗЛАТОДАРА – золотий дарунок.

ЗЛАТОМИРА – яка несе золотий мир.

ЗЛАТОСЛАВА – золотим сонцем уславлена; та, що має золоту (осяйну) славу.

ЗЛАТОУСТА – яка вміє добре говорити.

ЗЛАТОЯРА – епітет Бога Вогню (дослівно "золота і яра");

ЗЛАТОЦВІТА – яка цвіте золотом; золота квітка.

ЗОРЕГЛЯДА – яка бачить зорю (зорі).

ЗОРЕМИЛА – зорям мила; та, що милується зорями.

ЗОРЕМИРА – зоряний мир.

ЗОРЕСЛАВА – яка уславлена зорею.

ЗОРИНА – блискуча, сяюча.

ЗОРЯ, ЗОРЯНА, ЗОРИНА – від слова “зоря”. Зоря - Богиня вранішньої зорі згад. у ВК,8(2). Зориня - варіант імені Богині вранішньої зорі, згад. у ВК,7ж.

І

ІВА, ІВАННА, ІВАНКА – життєва; від Ява - світ життя; Іва (золота верба) - дерево життя.

ІЗЯСЛАВА – яка бере (ізимає) славу. Ім'я вихованки князя Володимира Васильковича, згад. у ПВЛ.

ІРИНА* – присвячена Ірію (раю) - країна, куди відлітають птахи і душі предків. Ірина, дочка Володаря Ростиславича, згад. 6612 (1104) р. Див. **Ярина, Орина.**

К

КАЗИМИРА – палка, полум'яна, шалена; відома або славна; яка каже миру.

КАЗКА – гарна як казка.

КАЛИНА, КИЛИНА – від назви куща і ягід; символ жіночості й краси.

КАРИНА – від карий - коричневий, кара - покарання. Можливе скорочення від **Катерин**

и

Богиня скорботи Карина згад. у ВК,8,25 і “Слові”;

КАРИСЛАВА – яка сумує за славою.

КАТЕРИНА* – яка вирішує долю людини; означення вмертвляючої і народжуючої жіночої сутності; запліднена. Катраниця - ім'я однієї з русалок. Свято Катерини-Долі припадає на 24 листопада.

КВІТА, КВІТАНА – квітуча.

КВІТКА – квітка; символ цвітіння і краси.

КВІТОСЛАВА – яка славить квіти; славна (гарна) як квітка.

КОЛОДАРА – подарована сонцем (колом).

КРАСАВА – від слова “краса” - красива.

КРАСИМИРА – яка прикрашає мир (світ).

КРАСНОВИДА – дуже видна.

КРАСНОЛИКА – гарна з лиця.

КРАСНОМИРА – красива миру (людям).

КРАСНОСЛАВА – красою славна.

КРАСУНЯ – вродлива, гарна.

КУПАВА – купавою називають водяну лілею; слово “купавий”; означає красивий, гарно вбраний.

Л

ЛАДА – від імені Богині кохання і шлюбу Лади з первісним значенням «мила, любя, кохана»;

ЛАДИМИРА, ЛАДОМИРА – людьми (миром) любима.

ЛАДИСЛАВА, ЛАДОСЛАВА – яка прославляє Ладу.

ЛАДОГА – ладна.

ЛАДОЛЮБА – яка любить лад, Бога Лада.

ЛАДОМИЛА – Ладі мила; ладна (гарна) і мила.

ЛАРИСА, ЛАРИСЛАВА* – лоно, вмістище скарбів (чоловічого насіння, дитини), звідси ларець (скринька).

ЛЕБІДЬ, ЛИБІДЬ – лебідка. Ім'я легендарної княжни, сестри Кия, Щека і Хорива.

ЛЕДА – льодяна, спокійна.

ЛЕЛЯ – на честь Богині кохання; дитина.

ЛЕСЯ – божественна, ласкава.

ЛЕСЛАВА – славна ласкою, коханням.

ЛІЛЕЯ, ЛЬОЛЯ – “леліяти” - пестити, викохувати, плекати; виплекана.

ЛІЛІЯ – від назви квітки, гарна, ніжна.

ЛУКИНА – від “лук”, “луг”.

ЛЮБА, ЛЮБАВА – улюбленка, кохана.

ЛЮБИМА, ЛЮБИНА – любима.

ЛЮБИСЛАВА, ЛЮБОСЛАВА – яку люблять і славлять.

ЛЮБОВ – любов, кохання, бажання.

ЛЮБОДАРА – яка дарує любов; дарунок любові.

ЛЮБОЗОРА – яка любить зорі; любя, приємна на вигляд.

ЛЮБОМИЛА – любя й мила.

ЛЮБОМИРА – яка любить мир.

ЛЮБОРАДА – бажана, любима; яка любові радіє.

ЛЮБОСЛАВА – яка любить славу.

ЛЮБОЯРА – яка яро любить.

ЛЮДИСЛАВА, ЛЮДОСЛАВА – уславлена людьми.

ЛЮДМИЛА – людям мила.

ЛЮДОМИРА – яка приносить людям мир; мирна з людьми.

М

МАВКА – присвячена мавці.

МАЇНА, МАЯ – народжена в травні, коли розпускаються листя і маються предки.

МАЛУНЯ, МАЛУША – маленька. Малуша - ім'я наложниці кн. Святослава і матері кн. Володимира.

МАЛЬВА – від назви квітки – пишна, рум'яна.

МАРЕНА, МАРИНА – водяна, морська; уособлення жіночої сутності. Жіноча пара Купалі.

МАРИСЯ, МАРУСЯ – див. **Марена**.

МЕДОРАДА – приємна як мед.

МЕЖИМИРА – яка утримує мир поміж людей.

МЕЖИСЛАВА – яка перебуває у славі.

МЕЧИСЛАВА – від метати (кидати) жереб на славу: який ворожить.

МИЛАДА – мила Ладі.

МИЛАВА, МИЛАНА, МИЛАНЯ, МИЛЕНА, МИЛИЦЯ – мила.

МИЛОВАНА – милована.

МИЛОВИДА – мила з виду.

МИЛОГОСТА – мила для гостей; мила гостя.

МИЛОДАРА – яка дарує милість.

МИЛОМИРА – мила миру.

МИЛОРАДА – мила і якій всі радіють.

МИЛОСЛАВА – мила і славна.

МИРА, МИРАНА, МИРЕНА, МИРИНА – яка примирює; мирна. Мирина - болгарська царівна X ст.

МИРОГОСТА – мирна гостя.

МИРОЛЮБА – яка любить мир; улюблениця народу (миру).

МИРОСЛАВА – яка славить мир; уславлена миром (людьми).

МИХАЙЛИНА* – від чоловічого **Михайло**.

МЛАДА, МЛАДЕНА – молода, юна.

МОЛИБОГА – яка молиться до Бога.

МОКРИНА – мокра, волога - жіночий першопочаток.

МСТИСЛАВА – мостити славою, платити взаємністю.

МУДРОЛЮБА – яка любить мудрість.

МУДРОСЛАВА – уславлена мудрістю.

Н

НАДІЯ – надійна, міцна, добросовісна.

НОВОМИРА – який прийшов в новий мир.

НОВОСЛАВА – яка славить нове.

НІЖАНА – ніжна.

О

ОБАВА – чарівниця, спокусниця.

ОГНЯНА – вогняна.

ОДАРКА – одарована; див. **Дарина**.

ОКСАНА – окошена, оксамитова. Або та, що скошує - один і з проявів Макоші – місячної коси, що жне чоловічий колос для запліднення. Свято - 24 січня.

ОЛЕСЯ, ОЛИСАВА – див. **Леся**. Олисава - ім'я жінки Ізяслава Ярославовича, згад. в літописах у др. пол. XI ст.

ОЛЕНА, ОЛЯНА – священна, божественна; присвячена Оленю - священній тварині і міфологічно відноситься до місячної сутності. Можлива тотожність імені до

Галина, Долина

ОЛЬГА – священна, божественна. Ім'я матері кн. Святослава Великого.

ОРИМИРА – яка освітлює мир.

ОРИНА – плодюча, сильна; див. **Ярина**.

ОРИСЛАВА, ОРИСЯ – яка прославляє Ора (Яра); яра слава.
ОРИАНА, ОРИЯНА – орійка, оріянська жінка.
ОРЛИНА – орлина, донька орла.
ОСТРОМИРА – “гострий” (розумний, сильний) мир.
ОСМОМИСЛА – розумна, мислителька.

П

ПАВА – жінка, яка має горделиву постать.
ПАВЛА, ПAVЛІНА – велика; повелителька, володарка.
ПАЛАЖКА, ПАЛАГНА, ПАЛАГА – яка народжує (від пологи, положатися); з тим же значенням: та, що дає палаючий (палахати) огонь.
ПЕРЕДСЛАВА, ПРЕДСЛАВА – яку випереджає слава; відома своєю славою. Ім'я руських княгинь: Предслави Ігорівни, Предслави Святославівни та ін.
ПЕРЕМИСЛА – яка добре мислить, розумна.
ПЕРЕСВІТА – найбільш світла.
ПЕРЕСЛАВА, ПРЕСЛАВА – найбільш славна.
ПЕРЕЯРА – найбільш яра: потужна, збуджена, плодюча, весняна.
ПЕРЕЯСЛАВА – яка перейняла славу. Донька галицького кн. Данила Романовича (1201-1264) і друж. польського кн. Земовита Конрадовича.
ПЕСТИНА – від “пестити” - ласкати.
ПОЛЕВА, ПОЛЯНА, ПОЛІНА – польова. Полева - донька отця Богумира, від якої пішов рід полян (ВК,9а).
ПРАВДОЛЮБА – яка любить правду, правдива.
ПРАВОМИРА – яка правує миром (світом і людьми).
ПРАВОСЛАВА – яка славить світ Прави.
ПРИБИСЛАВА – яка прибирає (бере) славу. Жінка поморського князя Ратибора.
ПРЕДИСЛАВА, ПРЕДСЛАВА – яка випереджає славу.
ПРЕКРАСА – дуже красива.
ПУТИМИРА – яка має мирний шлях.
ПУТИСЛАВА – яка має шлях слави.

Р

РАДА, РАДАНА – порадиця; радісна. Рада – дружинниця чеської княгині Власти.
РАДИСЛАВА, РАДОСЛАВА – яка славить радість.
РАДИМИЛА, РАДМИЛА – радісна і мила; рада милуватися.
РАДИМИРА, РАДМИРА,, РАДОМИРА – яка радує мир (народ).
РАДОВАНА – яка радує.
РАДОГОСТА – яка рада гостям; радісна гостя.
РАДОСВІТА – яка радіє світлу; світла, радісна.
РАДОСЛАВА – яка радіє славі.
РАДОСТА, РАДОСТИНА – радість.
РАІСА, РАЯ – райська, сонячна.
РАТИМИРА – яка береться за мир.
РАТИСЛАВА – яка уславлює рать.

РОГНЕДА – рожаниця. Ім'я дочки Полоцького кн. Рогволода, яка була першою дружиною Володимира I.
РОДИМИРА, РОДОМИРА – родюча; мирний рід.
РОДИСЛАВА, РОДОСЛАВА – славного роду.
РОДОМИЛА – мила родові.
РОДОМИСЛА – яка мислить (дбає) про рід.
РОДОСВІТА – народжена світлом; світлого роду.
РОЖАНА, РОЖЕНА, РОЖДЕНА – народжена, яка народжує.
РОМАНА, РАМЕНА – сонячна; пор. рама віконна, рамено, ремінь - утворення хреста (символ сонця); рахмани - блаженні люди, що живуть у сонячній країні.
РОСА, РОСАВА РОСАНА, РОСИНА – росяна, свіжа, освячена росою.
РОСЛАВА – див. **Родослава, Ростислава**.
РОСТИМИРА – яка росте для миру.
РОСТИСЛАВА – яка росте у славі.
РУЖАНА, РУЖЕНА – рум'яна; від назви квітки.
РУСАВА, РУСАНА, РУСЯ – русява, світлокоса.
РУСИСЛАВА – яка славить Русь.
РУСЛАНА – рус (назва народу) і лан (земля).
РУТА – священна квітка; руда, червона; рута-м'ята використовується в жіночих чарах.

С

СВІТАНА – світанкова.
СВІТИСЛАВА – світиться славою.
СВІТЛАНА – світла.
СВІТЛОГОРА – світлочола (світла вгорі).
СВІТОВИДА – присвячена Світовиду - Богу Праві і Яві; яка видить (бачить) світ.
СВІТОГОРА – світлочола.
СВІТОДАРА – яка світлом дарована.
СВІТОЗАРА – яка "озаряє" світлом; озорена світлом.
СВІТОЛИКА – яка має світле лико.
СВІТОЛЮБА – яка любить світ (світло).
СВІТОМИРА – яка несе світ в мир (для народу).
СВІТОСЛАВА – яка славить світ.
СВІТОЯРА – яре (весняне) світло.
СВОБОДА – свобода, воля. Ім'я княгині, жінки Володимира Ігоревича (обвінчалися в 1187 р.).
СВОБОДАНА – яка дає свободу, волю.
СВЯТОГОРА – освячена згори.
СВЯТОДАРА – яка дарує свято; святий дарунок.
СВЯТОЗАРА – освячена зорями.
СВЯТОЛЮБА – яка шанує святість, любить свята.
СВЯТОСЛАВА – свята слава; славна святістю.
СВЯТОЯРА – яка має святу ярість.
СЕВЕРИНА – сувора; належна до сіверян - північно-руського народу.
СЕЛЕНА – селянка; місячна – символ селян.

СЕМИБОРА – яка поборює сімох.
СЕМИРАДА – семикратна радість; яка дає сім порад (мудра, розумна).
СЕРЕБРИНА – сребряна.
СИЛЕНА – сильна, мужня.
СИНЕЗОРА – синьоока.
СІЯНА – яка сяє.
СЛАВА, СЛАВУНА, СЛАВЕНА, СЛАВИНА, СЛАВЯНА, СЛОВЕНА – славна, слов'янка.
Славуна (Слава) - жінка праотця Богумира, родоначальника слов'янських племен (ВК,8).
СЛАВІРА – слов'янської віри
СЛАВОЛЮБА – яка любить славу.
СЛАВОМИЛА – для слави мила.
СЛАВМИРА, СЛАВОМИРА – яку прославляє мир (народ).
СЛОБОДАНА – вільна, яка відійшла на слободу (свободу).
СНІЖАНА, СНІЖИНА – сніжна, прозора, чиста.
СБИСЛАВА, СОБИСЛАВА – яка дбає про славу; прославляє себе. Сбислава - донька Святополка Ізяславича (1050-1133), вел. кн. київського. (1093-1113); Собислава (нар.1184) - донька кн. Всеволода Юрьевича (1154-1212).
СОНЦЕДАРА – Сонцем дарована.
СОНЦЕСЛАВА – яка славить Сонце.
СТАНА – стійка.
СТАНИМИРА – дбає про встановлення миру.
СТАНИСЛАВА – яка зміцнює славу; постійно славетна.
СТОЖАРА – надзвичайно «гаряча» (сильна); народжена під сузір'ям Стожари.
СТОЯНА – стійка.
СУДИМИРА – яка роздумує (складає судження) про мир.
СУДИСЛАВА – яка роздумує (складає судження) про славу.
СУМИРА – дуже мирна (спокійна).

Т

ТАЇНА – таємнича.
ТЕТЯНА – татова дочка, яка знаходиться під охороною батька (від «татунь» - батько). У замовляннях ототожнюється із Землею.
ТВЕРДИМИРА – твердий (міцний) мир; яка утверджує мир.
ТВЕРДИСЛАВА, ТВЕРДОСЛАВА – тверду (міцну) славу має.
ТВОРИЛАДА – яка створює лад (спокій) .
ТВОРИМИРА – яка створює мир.
ТВОРИСЛАВА – яка створює славу; створена на славу.
ТИХОМИРА – тихий мир; спокійна.
ТОМИЛА – мила, яка утомлює.

ТОМАРА – яка примирює, томить.
ТОМИСЛАВА – утомлена славою.
ТРИМИРА – три мири, єдність трьох вимірів (світів: Прави, Яви і Нави).
ТРОЯНА – присвячена трійці.

У

УМИЛА – мила. Дочка новгородського князя Гостомисла Буривоїча, була видана за Годослава, мати Рюрика.

УЛІТА – кудрява, від юлити (крутитись), улітка (равлик), юла - дзига. Дочка боярина Кучки, засновника села Кучково, жінка володимирівського кн. Андрія Бголюбського (1111-1174). Див. ще Юля.

УЛЯНА – див. Олена.

УСТИНА – устійнена; від “уста”.

Х

ХВАЛИБОГА – яка хвалить Бога.

ХВАЛИМИРА – яка хвалить мир (народ).

ХВАЛИНА – похвальна.

ХОТИНА, ХОТЯНА – від хотіти (бажати) - бажана дитина.

ХРАНИМИРА – яка оберігає мир; хранителька.

ХРАНИСЛАВА – яка оберігає славу.

ХРИСТИНА, ХРИСТЯ – від хреста - символа сонця або місяця.

Ц

ЦВІТА, ЦВІТАВА, ЦВІТАНА – від “цвісти” - квітуча.

ЦВІТОСЛАВА – красою (цвітом) славна.

Ч

ЧАЙКА – від назви птаха - легка, швидка.

ЧАРУНЯ – чаруюча.

ЧЕСТИМИЛА – якій мила честь.

ЧЕСТИМИРА – чесна в мирі (серед люду).

ЧЕСТИСЛАВА, ЧЕСЛАВА – яка цінує славу; яка славить честь.

Щ

ЩАСТИМИРА – щастя для людей; яка ошасливлює.

ЩАСТИСЛАВА – обдарована щастям.

ЩЕДРОГОСТА – щедра гостя; щедра для гостей.

ЩЕДРОМИРА – щедра для людей (миру).

ЩЕДРОСЛАВА – уславлена щедрістю.

Ю

ЮЛЯ – кудрява, від юлити (крутитися, викручуватися), юла – дзига.

Я

ЯВА – сутність життя.

ЯВДОХА – Яв і Дух: дух яви; одухотворена. Свято - 1 березня.

ЯВОРИНА – від дерева явір (дерево життя).

ЯЛИНА – священна - від назви священного вічнозеленого дерева.

ЯНА, ЯНКА – див. **Іванна, Анна**. Яна - донька Всеволода Ярославича (1030-1093) - вел. кн. київського (1077).

ЯРА, ЯРИНА* – плодюча, сильна. Ярина - дочка кн. Володимира Святославовича.

ЯРОМИЛА – дуже мила.

ЯРОМИРА – весняний мир (світ); народжена весною.

ЯРОМИСЛА – жваво мисляча.

ЯРОСВІТА – яка дає ярий світ.

ЯРОСЛАВА – уславлена Ярилом.

ЯРУНЯ – життєстверджуюча.

ЯСНА – світла, гарна; від імені Богині, згад. у ВК,7в.

ЯСНОВИДА – яка ясновидить.

ЯСНОГОРА – “ясна гора”, яка просвітлює.

ЯСНОЗОРА – яка має ясний зір; ясна зоря.

ЯСНОСЛАВА – ясна і славна.

{однакнопка}

Дополнительные ссылки:

[Чем открыть формат DOCX](#)

[Сайт "Руське Православне Коло". Іменослов](#)

[Форум "Руське Православне Коло". Іменослов](#)

[ВКонтакте. Світовит Пашник](#)

[Рідновірство](#)

[Світовит Пашник стал волхвом](#)